સખાવત સબસે બડહકે નેકી હૈ.

સખાવતનામા.

હઝરત અલીકા.

ઉરદુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોમેં.

નકલ ૧૦૦૦.

બારે અવ્વલ.

છપાનેવાલા.

મનસુખલાલ મગનલાલ.

શ્રી ચંદ્રપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ

અમદાવાદ—ઘીકાંટા.

સને ૧૯૦૦. હીજરી સન ૧૩૧૭.

સખાવતનામા.

શુરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખશીશ કરનેવાલા મહેરબાન.

અઝાઝા હકતઆલા કીબરીયા હે,
શરફ જીસને મોહમ્મદકો દીયા હે.
કીએ ચૌદા તબકે પૈદા ખુદાને,
દીખાએ મોઅજઝે ખેરૂલવરાને.
ખુદાકા દોસ્ત ખતમુલમુરસલીં હે,
વસી જીસકા અમીરૂલ મોઅમનીં હે.
નબીકા દોસ્ત હે હકકા પ્યારા,
વો હેગા બાગે વહદતકા સીતારા.
નબીકે દોસ્ત હેં યે ઝાતે આલી.
હશરકે દીન જો હેં ઉમ્મતકે વાલી.
અવલ સીદ્દીક હઝરત ઉમરો ઉસમાન,
કે જીનકી સીફ્ત બોલા આપ રહમાન.
અલીએ મુરતુઝા મઅશુક રબકે,
વહી જી જાન હેં હઝરત નબીકે.
રખાકર ચાર રૂકનોંકી સલામી,
કીયાકર પંજતનકી તુ ગુલામી.
સખાવત ખત્મ હે મૌલાઅલીપર,
શુજાઅત ખત્મ હે હકકે વલીપર.
સુનો તુમ મોઅજઝા આલે નબીકા,
કરૂં ઝીકરે સખા હઝરત અલીકા,
સુનો એક રોઝકા યારો બયા હે,
સખાવત શાહે મરદાંકી અયાં હે,

નમાઝ એકરોઝ પડકર શાહે અકબર,
ચલે મસજીદસે ઘરકી તરફ હૈદર,
અલીકે દોશપર હઝરત હુસનથા,
જો હઝરત ફાતેમાકા નવરતનથા,
ચલે આતેથે ઘરકો શાહે અબરાર,
હુવા ઇતનેમેં એક સાએલ નમુદાર;
સવાલ ઊસને કીયા દરસે નીકલકર,
કે યા હૈદર મેરી મુશકીલકો હલકર?
મોહમ્મદ મુસ્તફાકે તુમ વસીહો,
ઇમામો પેશવા હાદી સખી હો,
સખાવત હૈ તેરી દુનયામેં ઇઝહાર,
બીકેહો રાહે મોલામેં કઇ બાર,
મૈં જબ જાનુ કે તુમહો શાહે વીલાયત,
કરો હસનૈનકો મુજકો ઇનાયત,
મૈં આજીઝ મુફલીસો મીસ્કીં ગદાહું,
ગરીબો બેકસો બે-આશનાહું,
યે સુનકર બાત સાએલકીં અલીને,
દીયા બેટા હસન ઊસકો વલીને,
કહા સાએલ કે તુમ મુશકીલ કુશાહો,
વો બેટા દુસરાભી મુજ અતાકહો?
યે ફરમાયા અલીને ઊસ ગદાસે,
સવાલ ઊસકા તુ કર ખૈરુન્નીસાસે,
હસન બેટા મેરા લખતે જીગર હૈ,
રહા શબ્બીર ઝોહરાકા પીસર હૈ,
હુસેન ઇબને અલી સીબતે નબી હૈ,
નબી ઓર ફાતેમાકા જાનો જી હૈ,

તુ સાયેલ હોગા જબ બીન્તે નબીસે,
વો બેટા તુજકો બખશેગી ખુશીસે,
અગર શબ્બીરકા હોતા મૈં મુખતાર,
ન કરતા ઉસકે દેનેપર મેં તકરાર,
હસનસે પુછા રસતેમેં ગદાને,
દીયા તુજકો મુજે શેરે ખુદાને,
તેરી જો માં હે ખાતુને કયામત,
કરેગી મુજકો વો બેટા ઇનાયત,
યે ફરમાયા હસનને ઉસ ગદાકો,
નહીં તુ જાનતા ખૈરૂન્નીસાકો,
મેરી વો વાલીદા બીન્તે નબી હે,
અલી મુશકલકુશાસેભી સખી હે,
તુ ઉસ બીબીસે જબ હોગા સવાલી,
ન ફેરેગી તુજે વો દરસે ખાલી,
સુનેગી જીસઘડી વો તેરી તકરીર,
વો બખશેગી તુજે ફરઝંદ શબ્બીર,
ગદા સુનકરકે યે મઝકુર સારા,
વો દરપર ફાતમ્હકે જા પુકારા,
કે અય બેટી મોહમ્મદ મુસતફાકી,
કરો હાજત રવા તુમ મુજ ગદાકી?
હસન બખશા મુજે શેરે ખુદાને,
કીયા મુજકો ખુશી મુશકીલકુશાને,
સવાલ હે અબ મેરા બીન્તે નબીસે,
હુસૈન અબ તુભી ગર બખ્શે ખુશીસે,
મૈં સાયેલહું તેરે દરકા ખુદારા,
મુજે દ બખ્શદે શબ્બીર પ્યારા?

અલી કે ઘરકી હૈ મુખ્તાર બીલકુલ;
નકર બેટેકે દેનેમેં તઅમ્મુલ,
દીએ જબ વાસ્તે હકકે ગદાને,
સુની ઊસકી સદા ખૈરૂન્નીસાને.
કહા ખૈરૂન્નીસાને ઉસ ગદાસે,
પ્યારા કુછ નહીં મુજકો ખુદાસે,
નદે તુ વાસ્તે હકકે ખુદારા,
યે હાઝીર હૈ મેરા શબ્બીર પ્યારા,
હૈ હાઝીર રાહે મૌલામેં મેરી જાન,
કરૂં ફરઝંદ હકકી રાહપે કુરબાન,
હુસૈન ઈબ્ને અલી ઈતનેમેં આએ,
ઈશારેસે બીરાદરકો બુલાએ,
કહા ભાઈસે ક્યું બાહેર ખડેહો,
કીસી હમજોલી લડકેસે લડેહો ?
યે ફરમાયા હસનને અય બીરાદાર,
નહીં આનેકા અબ મૈં ઘરકે અંદર,
મુજે બખશા પીદરને ઇસ ગદાકો,
મૈં દેખું કીસતરહ ખૈરૂન્નીસાકો,
મેરી કેહ બંદગી ખૈરૂન્નીસાસે,
તુ જા કર અરઝ બીન્તે મુસતુફાસે,
મૈં જાતાહુ મુજે અબ દેખલો તુમ,
જો કહેના હૈ મેરે હકમેં કહો તુમ,
ખુદાજાને મરૂંગા યા જીયુંગા,
ગરઝ ખુને જીગર અપના પીયુંગા,
યે સુન ઝહરાને ફરમાયા ગદાસે;
મેરી યે અરઝ હૈ તુજ બેનવાસે,

રઝાદે ઘરમેં આનેકી હુસનકો,
ઝરા મૈં દેખલું ઉસ ગુલબદનકો,
ગરજ઼ ઘરમેં હુસન જીસવક્ત આએ,
મોહમ્મદભી વહાં તશરીફ લાએ.
કહા ઝેહરાને યા હુઝરત પયગમ્બર,
મૈં દેતીહું પીસર રાહે ખુદાપર.
યે કેહ ઝહરાને ફીર પાની મંગાયા,
ખુશીસે અપને બેટોંકો નેહલાયા.
મંગા ઝહરાને ફીર સંદુક અસલી,
વહીં હસનૈનકી પોશાક બદલી.
રૂતબ નાનાને ઊનકો લા ખીલાયા,
ઉન્હે રોરોકે છાતીસે લગાયા.
કહા હુસનૈનકો ખૈરૂન્નીસીને,
કીયા તુમકો જુદા મુજસે ખુદાને.
ખુદા જાને કહા જાઓગે જાની,
હુઈ બરબાદ મેરી ઝીંદગાની.
મુજે તુમ બીન નહીં આરામ હોગા,
મુજે રોનેસે કયા ઔર કામ હોગા.
મુકદ્દરમેં લીખીથી યે જુદાઇ,
ખુદાને યે મુસીબતથી દીખાઈ.
વતનમેં જીસઘડી આઓગે પ્યારે,
મુજે ઝીંદા ન તુમ પાઓગે પ્યારે.
પુકારૂંગી કીસે હુસનૈન કેહકર,
બુલાઊંગી કીસે નુરૈન કેહકર.
જલેગા આતશે સોઝાંસે સીના,
નઝર આવેગા અબ સુના મદીના.

ન મેરી યાદ તુમ દીલસે ભુલાના,
બેટા તુમ જલ્દી અપને ઘરકો આના.
ચલે તુમ દેકે અપના દાગ મુજકો,
ખુદા જન્નતકા બખશે બાગ તુજકો.
ન નીકલા દીલકા કુછ અરમાન મેરા,
ન દેખા ક્યાહુમેં શાદીકા સેહરા.
રહી ઉમ્મીદ મેરે જીકે જીમેં,
હુવા પૈદા યે ગમ કૈસા ખુશીમેં.
કલેજા થામકર બૈઠીથી ઝહર,
ઔર અપની જાનકો ખોતીથી ઝહરા
કહા ઝહુરાને જબ રોકર યે મઝકુર,
હુવા ગમસે બની હાશમકા દીલચુર,
નબી રોતેથે ઔર નાલાં અલીથે,
મગર હસનૈન ખુર્રમ ઔર ખુશીથે,
કીયા બેટોંકે ફીર ઝુલફોંમે શાના,
વો શાના હો ગયા ગમકા નીશાના,
હુસનસે ફાતમ્હને કી યે ગુફતાર,
મેરે શબ્બીરસે તુમ રહીયો હુશયાર,
ન હોવે યે કભી આઝુરદા દીલદાર,
ખબરદારીસે અય બેટા ખબરદાર,
કે તુજ બીન કૌન દીલદારી કરેગા,
કે તુજ બીન કૌન ગમખ્વારી કરેગા,
ગદાકે પાસ ફીર બચ્ચોંકો લાઇ,
કહા હાઝીર હૈ યે મેરી કમાઇ,
યહી દૌલત યહતી હશમત હૈ મેરી,
યહી અસમત યહી નઅમત હૈ મેરી,
ન દીલ યું સખ્ત તુમ બચ્ચોંકા કીજો,
જો માંગે ચીઝ ઉનકો લાકે દીજો,

અગર તુ સાહેબે ઓલાદ હોગા,
તુજે ઔલાદકા ગમ યાદ હોગા,
નવાસે હૈં યે ખતમુલ મુરસલીંકે,
પ્યારે હૈં અમીરૂલ મોઅમેનીં કે,
યે સય્યદ હૈં મેરે ફરઝંદ જાની,
મૈં દેતીહું તુજે અપની નીશાની,
ખુદાકે વાસ્તે ટુક ગૌર કીજો,
ન ઇન મઅસુમકો તકલીફ દીજો,
દીએ દોનોં પીસર ઉસહી ગદાકો,
કહા સોંપા તુમ્હેં બેટા ખુદાકો,
કીયા રૂખસત વહીં હઝરત અલીને,
ઇજાઝત ઉનકો દી હઝરત નબીને,
ચલે સય્યદ વો જબ ઘરસે નીકલકર,
હુવા તબ ફાતમ્હકે ઘરમેં મહશર,
મદીનેમેં જો સબ ખુરદો કલાંથે,
હરએકકી ચશ્મસે આંસુ રવાંથે,
નઝર જબતક પડે શબ્બીરો—સબ્બર,
ન ઉતરી બામસે બીન્તે પયમબર,
હુએ ગાયબ નઝરસે જીસઘડી વો,
હુવા તબ ફાતમ્હપર દરદ અંદોહ,
અમીર અબ કયા લીખુ ઝહરાકી હાલત,
કયામત હે કયામત હે કયામત.
યે અફસાના નેહાયત ગમફીઝા હૈ,
કે રાવી જીસકા ખુદ ઝૈનુલઅબા હૈ,
ગએ જબ ફાતમ્હકે લાલ દો કોસ,
હુએ ઉસ દશ્તકે સબ ખાર પાબોસ,

મદીનેસે ચલે જબ એક ફરસંગ,
હુઇ હસનૈનકી હાલત બહોત તંગ,
હુએ છાલોંસે પાઉં ઝખમી બીલકુલ,
નઝર આને લગે છાલે વો જયું ગુલ,
બરહનાં પાઉંમેં છાલે પડેથે,
હઝારોં ખાર છાલોંમેં ગડેથે,
વરમસે હોગએ જો પાઉં મહજુર,
હુએ ચકકરકે દોનોં ભાઇ મઅજુર,
ન બચપનસે કભી પાઉં ચલેથે,
સદા સીનેપે ઝહરાકે પલેથે,
નબીકે દોશપર હોતેથે અસવાર,
અલીકે દોશપર હોતેથે અસવાર.
જો ઘરમેં ઘુટનીયોં ચલતેથે હસનૈન,
મોહમ્મદ દેખકર હોતેથે બેચૈન.
અગર વો રેહતેથે જબ ઘરકે અંદર,
ઉઠા લેતેથે ગોદીમેં પયમબર.
અગર થક કરકે સો જાતેથે મુઝતર,
તો ઝહરા દાબતીથી પાઉં રોકર.
અઝીઝો ફાતમ્હ હો જીનકી દાઇ,
ફલકને ઉનકો યે ગરદીશ દીખાઈ.
વો નાઝુક ગુલસેથે દોનોંકે રૂખસાર;
ગએ મુરઝા ખીઝાંકે મીસ્લ યકબાર.
નબીને પીઠપર જીનકો ચડાયા,
ફલકને દરબદર ઉનકો ફીરાયા.
નબી જીનકો ઉઠા લેતેથે ઘરમેં,
ગએ વો પા-બરહના હોકે બરમેં.

ગીરે ગશ ખાકે વો રૂએ ઝમીંપર.
અજબ સદમા હુવા અરશે બરીંપર.
કહા હસનૈનને ફીર ઉસ ગદાસે,
અરે ઝાલીમ ઝરા તુ ડર ખુદાસે.
હમારા ગુલબદન યે નાઝનીં હે,
હમેં ચલનેકી અબ તાકત નહીં હે.
ખુદા શાહેદ કે હમ દોનોં બીરાદર,
રઝાએ હકપે રાઝી હેં સરાસર.
કભી ઘરસે નહીં હમ નીકલે પૈદલ,
અભી તુ લેચલા હે હમકો પૈદલ.
તલબ કરતે નહીં તુજસે સવારી,
સફરમેં હે મગર તકલીફો ખવારી,
હમારી ઇસ મુસીબતપર તરસકર,
હમારી ઇસ અઝીય્યતપર તરસકર.
કહો તેરા વતન જો કૌનસા હે,
હમેં કીસ શેહરમેં તુ લેચલા હે?
હે કીતની દુર ઘર તેરા યહાંસે,
કહાં લે જાયગા હમકો યહાંસે?
અગર દેખે હમારા હાલ મુઝતર,
તો દુશમનભી તરસ ખાવેગા હમપર.
કહા દરવેશને હે સખ્ત મુશકીલ,
હે મેરા મુલ્ક યહાંસે તીસ મંઝીલ.
હુએ થક કરકે તુમ બેહોશ અફસોસ,
અભી તો ઘર હે મેરા તીનસો કોસ.
તુમ્હેં અબ સબ્ર હે દરકાર હઝરત,
નહો ચલનેસે તુમ બેઝાર હઝરત.

નબીઝાદેહો તુમ ઝહરાકે ફરઝંદ,
મુસીબતમેં રહો હરવકત ખુરસંદ.
ના બાહેર સફરકે પાઉં રખો તુમ,
રઝાએ હકપે અબ સાબીત રહો તુમ.
અભીસે પુછતેહો શેહર મેરા,
હઝારો કોસ હે બંદેકા ડેરા.
નબીઝાદાંને ઉસકી બાત સુનકર,
બરહના સર કીએ બંદીદએ તર.
વો ઝુલફેં મીસલે ગુલ હાથાંપે રખકર,
દુઆ માંગી કે યા મઅબુદે અકબર.
ખુદાવંદા તુહી ઉકદે કુશા હે;
ખુદાવંદા તુહી હાજત રવા હે,
બહકકે અહમદે મુખતાર યારબ.
બહકકે હેદરે કરરાર યારબ.
બહકકે ફાતમેહ ખાતુને જન્નત,
બહકકે ઝયનબો કુલસુમ અસમત.
બહકકે મુસતફાકે હમ હે મઅસુમ,
અલી મુશકીલકુશાકે હમ હેં મઅસુમ.
નબી કે હમ પ્યારે હેં ઇલાહી,
અલીકે હમ પ્યારે હેં ઇલાહી.
નહીં તાકત હમેં ચલનેકી મોલા,
મગર તેરી રઝાહે સબસે ઐાલા.
યહી અબ ઇલતીજા હે કીબ્રીયાસે,
રેહાઈ દે તુ અબ મુશકીલ બલાસે.
ગદા જબસે હમેં લેકર ચલા હે,
મહીને ભરકા રસતા કરબલા હે.

હુમારી અબ દોઆ યે પુરઅસરહો,
કે હે ઇસકા શેહર નઝદીક તરહો.
ફરીશતોંકો હુવા યું હુકમે મૌલા,
કે હે યે ઝલઝલા અઝ અરશે આલા
તનાએં ખીંચલો જાકર ઝમીકી,
ન ગરદીશહો ફુઝું ચરખે બરીંકી.
જો ઇસ દરવેશકી હોગી વીલાયત,
શીતાબી સામને કરદો બ-ગાયત.
ફરીશતોંને બમુજબ હુકમે બારી,
ઝમીંકો ખીંચલાએ એક બારી.
હુવા હે શેહર ઇસકન્દર નમુદાર,
કહા શેહઝાદોંને અય મરદે હુશયાર.
હુમેં તકલીફ અબ ઝાયાદા નદે તુ,
યહી હે શેહર તેરા દેખલે તુ.
કહા દરવેશને તુમકો કહું કયા,
અભી તો કાલે કોસોંતક હે સેહરા.
કહા હસનૈનને અય મરદે દરવેશ,
કે હે બેરહમ તુ ઔર દરદ અંદેશ.
બચશમે દીલ ઝરા કર ગૌર ભાઈ,
વો તેરા શહેર અબ દેતા દીખાઈ.
ગદાને શેહર અપના દેખ ઉસ આન,
હુવા માનીંદ આઇને કે હેરાન.
નઝર આયા જો અપના શેહરે કીશવર,
હુવા સકતે કે આલમમેં વો શશદર.
તસવ્વુર વો લગા કરને કો દરહાલ,
હે મેરા ઘર યહાંસે તીસ મંઝીલ,

લગા હુસનૈનસે કેહને વો કાફાર,
નબીકે હો નવાસે તુમ હો સાહેર.
જો દેખું શેહર મૈં અપના યકાયક,
મૈં જાદુગર કહું તુમકો જો બેશક.
યહુદીહું મેરા હૈ નામ ગાયર,
તુમેં ઇસ શેહરમેં બેચુંગા જાકર.
નહીં દુરવેશહું ઔર ના ગદાહું,
યહુદી કૌમકા અહલે જફાહું.
તુમ્હેં મંગકર મૈં લાયા હું દયાસે,
ન હોગી મુખલસી અબ ઇસબલાસે
મૈં અબ બેચુંગા તુમકો ઇસમકાંપર,
ન પાએંગે ખબર વલ્લાહ પયમબર.
ગયા લેકર ગદા જલસેકે અંદર,
કે થા ઉસ શેહરકા હાકીમ સીતમગર.
યહુદીથા વો કાફીર નામ શરૂશાદ,
કે થા વો શેહર જલ્લાદ જીસ્સે આબાદ.
થી ઉસ ઝાલીમ કે ઘરમેં એક દુખતર,
બશકલે મુઝગએ લહમ સરાસર.
ન થી ઈનસાનકી સુરત વો મુરદાર,
નથી હૈવાનકી સુરત વો ખુંખાર.
પાયા કરતી વો દો બરદોંકા લહુ,
ગલેસે વો લીપટ જાતીથી બદખુ.
યહુદાથા વો હાકીમ જો સીતમગાર,
વો થા જલસેમેં બરદોંકા ખરીદાર.
ઇસી બાઈસસે ઉસ જલસેમેં અય્યાર,
હમેંશા ગરમથા બરદોંકા બાઝાર.

ગદા શેહઝાદોંકો જલસેમેં લાયા,
જહાં બરદેથે વહાં લાકર બીઠાયા.
હુવા જીબરીલકો યે હુકમે બારી,
તુ જા જલસેમેં ખાતીરસે હમારી.
અલીકે લઅલ હેં બીકનેકો આએ,
વો હૈં બરદોમે બૈઠે સર ઝુકાએ.
કે જીતને ચૌકમેં બૈઠે હૈં બરદે,
તુ સબકો મોલલે આઝાદ કરદે.
જબ આયા અમરે હક રૂહુલઅમીંપર,
વોહ પોહચે જલદીસે રૂએ ઝમીંપર.
બના રૂહુલઅમીં સુરત બશરકી,
રખી એક પાસ અપને થૈલી ઝરકી.
હુવા જીબરીલ બરદોંકા ખરીદાર,
કીયા આઝાદ સબ બરદોંકો એકબાર.
હુવા બાઝાર જબ બરદોંકા ખાલી;
રહે હસનૈન બાકી શાહે આલી.
યહુદીકી સવારીકા નકારા,
હુવા બાઝારમેં ફીર આશકારા.
કીયા ઉસને તસવ્વુર દીલમેં એકબાર,
કે હૈ બરદોંસે ખાલી આજ બાઝાર.
સીવા દો બરદોંકે કોઇ નહીં હૈ,
સો વોભી લાગીરો અદાહગીં હૈં,
યે કી હસનૈનસે હાકીમને ગુફ્તાર,
અગર બરદે હો તુમ મૈં હું ખરીદાર.
કહા હસનૈનને અય મરદે સરદાર,
યે માલીક હૈ હમારા ઔર મુખતાર.
યે સાહેબ હૈ હમારા હમ હૈં બરદે,
યે બેચે યા હમેં આઝાદ કરદે.

જો બેચેગા તો બીક જાવેંગે હુમભી,
જો મારેગા સહેંગે હુમ સીતમભી.
યે હાકીમ હૈ હમારા હુમ હૈં મહકુમ,
યે ઇકરારી હુમારા હુમ હૈં મઅસુમ.
હુમારે બાપ ઔર માંને ખુશીહો,
ખુદાકી રાહમેં બખશા હૈ હુમકો.
હુવા હાકીમ વો હેરાં બાત સુનકર,
દીયા ઝર તોલકર ઉનકે બરાબર.
ગદાકો માલ ઔર દોલત દીયા વો,
ચભી ઝાદોંકો ઘરમેં લે ગયા વો.
હુવા ગુલ શેહરમેં હરએક મકાંપર,
કે આએ યુસુફે કીનઆં યહાંપર.
ઝીયારતકે લીએ આએ તમામી,
હુએ સબ મરદોઝન આકર સલામી.
કોઇ બોલા કફે અફસોસ મલકર;
ઇન્હેં માં બાપને બેચા હૈ કયુંકર!
ખુદાજાને યે કીસ માંકે પીસર હૈં,
સીપેહરે હુસ્નકે શમસો કમર હૈં.
કોઇ જલ્લાદ માદર હોગઈ વો,
કે અયસે લઅલ અપને ખોગઇ વો.
કીયા જો અઝમ લડકોંને સફરકા,
યે કયસાથા જીગર માદર પીદરકા.
કોઈ બોલા ફરીશતે હોંગે બેશક,
કે જીસકા શોર હૈ અરશે બરીંતક.
અજબ સીરત અજબ યે દીલબરી હૈ,
અજબ સુરત અજબ જલ્વાગરી હૈ.
કોઇ બોલા યે હૈ તકરીર બેજા,
કીસી બેરહમને ઇસજાએ ભેજા.

યે લડકે હૈ ગીરફ્તારે યતીમી,
અયાં હૈ રૂખપે આસારે યતીમી.
તમાશાથા વહાં ગીર્દ ઉનકે અંબોહ,
કોઈ હૈરાનથા ઔર કોઇ દર અંદોહ.
ગયા દરબારમેં જીસદમ યહુદી,
હુવા બસ દેખકર ખુર્રમ યહુદી.
લગા દીલમેં તસવ્વુર કરને શમશાદ,
નહીં હૈ ઘર મને ફરઝંદ દીલશાદ.
મૈં ઉનકો અપની ફરઝંદીમેં લુંગા,
ઔર ઇનકો સલતનત મૈં અપની દુંગા.
નબી ઝાદોંસે એકદીન ઉસને પુછા,
તુમ્હારા શેહર હૈ બતલાઓ કીસજા?
બતાઓ નામ તુમ જદ્દો પીદરકા,
નીશાં મુજકો બતાઓ અપને ઘરકા.
તુમ્હારી વાલીદાકા નામ કયા હૈ?
કહો હસ્બો નસબકા કયા પતા હૈ?
મુજે તુમ નામ અપનાભી બતાઓ,
હકીકત મુલ્કકી અપની સુનાઓ?
યે ફરમાયા હસનને ઉસ લઈસે,
હમ આએ હૈં અરબકી સરઝમીંસે.
મોહમ્મદ મુસતફા હકકા પ્યારા,
વો હૈ ખતમુન્નબી નાના હમારા.
હમારા બાપ શેરે કીબરીયા હૈ,
હમારી વાલીદા ખૈરૂન્નીસા હૈ.
હમારા ખાનદાં ફખરે અરબ હૈ,
સીયાદત ઔર બનીહાશમ લકબ હૈ.
હમારા શેહર હૈ શેહરે મદીના,
રખા હૈ ઘરમેં તાબુતે સકીના.

સુના જબ નામ આદાને નબીકા
હુવા ટુકડે જીગર ઉસદમ લઈકા.
કહા હુસનૈનસે ઉસ બે હયાને,
તુમ્હેં ભેજા યહાં મેરે ખુદાને.
મુજેભી લાત વ ઉઝઝાકી કસમ હૈ,
તુમ્હારા રખના મેરે હુકમેં સમ હૈ.
તુમ્હેં અબ કત્વ ખંજરસે કરૂંગા,
મદીનેમેં અલીસે ફીર લડુંગા.
ન છોડુંગા તુમ્હેં જીતા મૈં ઝીનહાર,
તુમ્હારે હલ્કપર ફેરૂંગા તલવાર.
નહીં કરતાહુ મેં હઝરત અલીસે,
કરૂંગા જંગ મૈં જાકર નબીસે,
અદાવત હૈ મુજે ઉસ ખાનદાંસે,
મીટાદઉંગા નીશાં ઉનકા જહાંસે.
તુમ્હારે ખુનકા પ્યાસાહુ કબકા,
મૈં દુશમન ખાસહું ફખરે અરબકા.
દીયા જલ્લાદકો કીલફૌર અહકામ,
શીતાબીસે તુ કર દોનોંકો કતલ આમ.
વહાં બૈઠા હુવાથા ઇબને મશકુર,
યહુદીકા સુના જબ ઉસને મઝકુર.
કીયા ઉસ શખ્સને હાકીમસે તકરીર,
નકર તુ કત્લ ઇન લડકોંકો બેપીર.
મદીનેમેં ખબર પોહચેગી જીશદમ,
શુજાઆને અરબ આવેંગે બાહમ.
અલીકી હોગી ફીર તુમપર ચડાઇ,
ખુદાજાને કે કૈસી હો લડાઈ,
શુજાઆને અરબ જીસદમકે આવે
તેરે મુલ્કકો શેહરપર ફત્હ પાવેં.

લડેંગે જીસઘડી અનસાર ઉનકે,
ન મુંહ મોડેંગે હરગીઝ યાર ઉનકે.
અગર હોંગે યે લડકે ખાસ સાદાત,
નઝર આવેગી ઇનકી સબ કરામાત.
અગર હૈં યે નબીઝાદે મુકરરર,
તુ ઈનસે મોઅજઝા કોઇ તલબકર.
તેરે ઘરમેં જો હૈ એક મુઝગહુ દુખતર,
*પીયા કરતી હૈ દો બરદોંકા ખુંતર.
હે તેરે ઘરમેં યે દુખતર જો હેવાન,
તુફૈલે મુસતફા હોવેગી ઇનસાન.
અગર હોજાયગી ઈનસાં વો દુખતર,
તો હૈં બેશક યે સીબતેને પયમબર.
તુજે દુન્યામેં ફીર કુછ ગમ નહીં હૈ,
ઔર ઇનકા કત્લભી લાઝીમ નહીં હૈ.
યે સય્યદ હૈં તો વો ઇનસાન હોગી,
તુમ્હારી જાનભી કુરબાન હોગી.
વો મુઝગહુ લહુમાભી તેરી જીએગી,
વગર ન ખુન તો ઇનકા પીએગી.
યહુદીને કહા બેહુતર યહી હૈ.
જો તુને મસ્લહુત ઇસવકત દી હૈ,
હુઈ જબ રાત ઝાલીમ ઘરમે આયા,
નબીઝાદોંકોભી સાથ અપને લાયા.
ગયા લેકર ઉન્હેં હુજરેકે અંદર,
કે રેહતીથી જહાં મજબુર દુખતર.
અગર દુખતર મેરી ઇનસાન હોગી,
તુમ્હારી મુખલસી ઇસ આન હોગી.
યે કેહકર વો હુવા ઘરસેં બરામદ,

હુએ હૈરાન પીસરાંને મોહમ્મદ.
કહા શબ્બીરને શબ્બરસે રોકર,
કરેગા કત્લ હમકો યે સીતમગર.
કઝા હમકો કહાં યે ખેંચ લાઈ,
કે દેતી હૈ અજલ હમકો દીખાઈ.
ફીરા એક બારગી હમસે ઝમાના,
ન અમ્માં હૈ ન બાબા હૈ ન નાના.
યે ફરમાયા હસનને અય બીરાદર;
નહો તુ મુઝતરીબ બહુરે પયમબર.
અગરચે યે યહુદી અહલે કીં હૈ,
હમારી મોત હીલેમેં નહીં હૈ.
પીયુંગા ઝેહર મૈં જામે કઝામેં,
શહાદત હોગી તેરી કરબલામેં.
હમેં યહાં ઈસલીએ તકદીર-લાઇ,
કરેં તલકીન ઇસ કાફીરકો ભાઇ.
પડે કલમા નબીકા યે યહુદી,
મુતીઅ હોવે નબીકા યે યહુદી.
દુઆ માંગો યે દરગાહે ખુદામેં,
કે લડકી ઇસકી ઇનસાં હો જહાંમેં.
હુસૈનાને દુઆકી બા દીલોઝાર,
ખુદાવંદા તુ હૈ કશ્શાફે ઇસરાર.
દુગાના પડકે શાહઝાદોંને ઉસદમ,
દુઆ માંગી બદરગાહે મોઅઝઝમ.
ખુદાવંદા તુફૈલ અપને કરમકા,
તસદ્દુક મુસતફા શાહે ઉમમકા.
ખુદાવંદા તસદ્દુક મુરતુઝાકા,
ખુદાવંદા તસદ્દુક ફાતમાકા.
તેરે મહબુબકે હમ હૈં નવાસે,

દુઆ મકબુલ કર અપની અતાસે?
હમારી અબ દુઆકો યે અસરહે;
તુ ઇસ દુખતરકો રસીકે દુર કરહે?
ફરીશતોંકો હુવા તબ હુકમે બારી,
દુગાના પડ કરો જલદી તૈયારી.
મેરે મહબુબકે ફરઝંદ સાદાત,
હુએ હેં અબ વો મશગુલે મુનાજાત.
દુઆ કરતે હેં ગ્રે આમીન કહો તુમ,
નબીઝાદોંકે સબ તાબે રહો તુમ.
દુઆ માંગી નબીઝાદોંને જીસદમ,
હુવા ફઝલો કરમ રબ્બે દોઆલમ.
કરૂં તઅરીફ કયા મેં ઉસ પરીકી,
કે સરસે પાંઉતક જલ્વાગીરીથી.
કીયા સીજદા ખુદાકો નાઝનીંને,
પડહા કલમા નબીકા મહજીબીંને.
પકડકર હાથ ઉસકા લાએ શબ્બીર,
જહાંથા વો યહુદી ઔર બેપીર.
યે ફરમાયા હસનને ઉસ લઇકો,
અય ઝાલીમ દેખલે ઈસ નાઝનીંકો.
તઅજજુબમેં હુવા ઉસદમ યહુદી,
ગીરા બેહોશ હો ઉસદમ યહુદી.
હુએ હેરાન સબ અરકાને દૌલત,
લગે સબ માંગને ઇમાંકી દૌલત.
કરો બહરે ખુદા તલકીન હમકો,
બતાઓ મુસતફાકા દીન હમકો?
યહુદી ફીર કીયા ઉસવકત તકરીર,
ખુદાકે વાસ્તે હો અફ્વે તકસીર.
કરો ઇરશાદ અબ હુકમે નબીકા,

મૈં ચાકર દીલસે હું મોલા અલીકા.
રહા મૈં અબતલક મહરૂમ દીસે,
ન થા વાકીફ મૈં ખતમુલમુરસલીંસે.
રહુંગા આપક દરકા સલામી,
કરૂંગા આપકે ઘરકી ગુલામી.
ન કી મૈંને તુમ્હારી કદરદાની,
હુઇ બરબાદ મેરી ઝીંદગાની.
ઉતરકર તખ્તસે વો મરદ હાકીમ,
કદમ હસનૈનકે ચુમે બસદ ગમ.
કહા ઉસને કરો મુજકો મુસલમાન.
મૈં સીદકદીલસે લાયા તુમપે ઈમાન.
મુજે રાહે નબી ઇરશાદ કીજે,
યે હશમત સલતનત સબ મેરી લીજે?
મુબારક હો તુમ્હેં યે તખ્ત ઓર તાજ
કરો તુમ શોકસે ઈસ મુલ્કમેં રાજ.
નહીં કુછ બાદશાહીસે હમેં કામ,
કીફાયત હૈ હમેં અલ્લાહકા નામ.
કીયા હસનૈનને તલકીન ઉસકો,
બતાયા મુસતફાકા દીન ઉસકો.
કહા ઉસ મરદસે હઝરત હસનને,
તુજે બખશા ખુદાએ ઝુલમનનને.
કહા હસનૈનને અય મરદ વાહી,
મુબારક હો તુજે યે તખતે શાહી.
હમારા નાના હૈ શાહે દોઆલમ,
હમારા બાપ હૈ હર શેપે હાકીમ.
નબી સુલતાન હૈં કોનો-મકાંકે,
અલી સરતાજ હૈં દોનોં જહાંકે.
નહીં ખ્વાહેશ હમેં જાહો હશમકી,

હૈ સરદારી હુમેં અરબો અજમકી.
તુ આકા હૈ હમારા હુમ હૈં બરદે,
હુમેં નામે ખુદા આઝાદ કરદે?
મીલેં જાકરકે હુમ જદદો-અબાસે,
કરેં કુછ ઈલતીજા ઐરૂન્નીસાસે.
કહા ઉસ શાહને બાચશમે ખુંબાર,
યે હઝરત ન મુજે કરતાએં તકરાર.
મૈં બંદાહું દીલોજાંસે તુમ્હારા,
મુજે આઝાદ તુમ કરતા ખુદારા?
કીએ તબ શાહઝાદોંને મુસલમાન,
હુએ સબ મરદો ઝન દાનોંપે કુરબાન.
ગએ બુત તોડને જીસદમ વહાંકે,
સનાખ્વાં હોગએ ફખરે ઝમાંકે.
સદા બુતખાનેસે આઇએ પૈહમ,
તરહુહુમ યા નબીઅલ્લાહ તરહુહુમ.
કીસી બુતને તો યું આકર પુકારા,
કીસીને તો રસુલુલ્લાહ પુકારા
ઝુકે સીજદેકે અંદર બુત ઝમીંપર,
ખુદાવંદા તુ હૈ અલ્લાહો અકબર.
બુતોંસે હોગયા બુતખાના સબ સાફ,
ન મારે બુત પરસ્તીમેં કોઈ લાફ.
હુએ સારે બરહમન તબ મુસલમાન,
કોઈ સદકે કોઇ હોતાથા કુરબાન.
કીયા ઉન સુરએ દબર હીમકો યાદ,
હુવા સો જાનસે કુરબાન શમશાદ.
કહીં તો સુરએ મરયમકી હૈ યાદ,

કે યઆને કાફ—હા—યા—એન—ઔર સુવાદ.
કહીં સુરેહ મોહમ્મદકી નીદાથી,
કહીં સુરેહ તગાબુનકી સદાથા.
પડહી હરએકને જબ સુરએ નુર,
હુવા ઉસ નુરસે બુતખાના મઅઝુર.
લગે એક એક બુતકે ચાર હોને,
ઔર ઉઝઝાભી લગા દોઝખમેં રોને.
નબી ઝાદોંને યે ફરમાએ ઉસકો,
રંઝા અબ ધરકે જાનેકી દો હમકો.
હમારી મુનતઝીર હોવેગી ઝહરા,
ન જબતક જાએંગે રોવેગી ઝહરા.
કીયા શમશાદને લશકરકો ફરમાન,
અભી હોવે સફરકા જલ્દ સામાન.
નબીઝાદોકો ઘોડોંપર બીઠાયા,
જીલોમેં ઊનકે ખુદ શમશાદ આયા.
મદીનેમેં હુઇ દાખીલ સવારી,
તો ખીલકત શેહરકી ઉસદમ પુકારી.
કીસીને દી ખબર ઝહરાકો જાકર,
કે આએ ખેરસે શબ્બીરો શબ્બર.
કહી યે બાત સુન ખેરુન્નીસાને,
કીયા મુજપર કરમ રબ્બુલઉલાને.
હુએ જીસવકત દાખીલ ઘરમેં ફરઝંદ,
દીલે ઝહરા હુવા અઝ બસકે ખુરસંદ.
લગી રોરો બલાએં લેને ઝહરા,
લગી સબકો દોઆએં દેને ઝહરા.
લગી વો પુછને હાલત સફરકી,

કહે હુસનૈનને સામો સહરકી.
કહા શમશાદકા અહવાલ સારા,
અબ ઉનકો શેહરકે બાહેર ઉતારા.
અલી રોને લગે ફરતે ખુશીસે,
લગાએ શાહઝાદોંકો ગલેસે.
નબીને જબ સુના હુસનૈન આએ,
તો હઝરતભી વહાં તશરીફ લાએ.
યે પુછા મુસતફાને ફાતેમાસે,
કયા આએ ઘરમને દોનોં નવાસે.
મુજે યાદ આયા ઇસદમ કરબલાકા,
લુટેગા બાગ જબ ખૈરુન્નીસાકા.
મુજે વો મઅરકા અબ યાદ આયા,
કે ઉસ ગમને મેરે દીલકો રૂલાયા.
તેરે ફરઝંદ અબ આએ સફરસે,
મીલે મુજસેભી ઔર માદર પાદરસે.
કરેંગે કત્લ પેહલે બુલહુસનકો,
પીલેગા ઝહર પાનીમેં હુસનકો.
ન દેગા કોઈ તસલ્લી ઔર દીલાસા,
રહેગા તીન દીન રનમેં પ્યાસા.
ન હોંગે પાસ ઉનકે યાર ગમખ્વાર,
કરેંગે કત્લ ઉસકો વો સીતમગાર.
સુના જબ ઝીકર ઉસને કરબલાકા,
હુવા ટુકડે જીગર ખૈરુન્નીસાકા.
યે ફરમાયા નબીને અય પ્યારી,
યુંહી ખ્વાહીશ જો હૈ તકદીર બારી.
શહાદત હોગી જબ ઇબને અલીકી,

યે બખશાએગા ઉમ્મત મુજનબીકી.
અમીર અબ કયા ચડહ્યા હેગા તુજે જોશ
હુએ માતમશે સબકે સબ સીયાહ પોશ.
દોઆ કર તુ બદરગાહે ખુદાવંદ,
રહે ઇકબાલસે ઇકબાલ ખુરસંદ.
ખુદાવંદા તસદદુક મુસતફાકા,
તસદદુક મુરતુઝા ઔર ફાતમાકા.
[illegible] દુનયામેં બરખુરદાર કર તુ,
મુજે શબ્બીરકા ખદદામ કર તુ.
ઝીયારત ફીર કરૂં શાહે નજફકી,
ઝીયારત શાહે શોહદાકી કરૂંભી.
તમન્ના હૈ મેરી યે દુસરી ઔર,
કરૂં ઇકબાલસે મૈં સૈર લાહોર.

તમામ શુદ.

તમ્મત બીલખૈરસે હોતા હે પુરા,
તમામ શુદ કર ઇસે આખીરકો છોડા.
યે બૈતાં તીનસૌપર પંદરા હેં સબ,
પડહો તુમ મસનવીકી બહરમેં અબ.
હુવા સારા શુમાર ઇસ મોઅજઝેકા,
બીકે હૈં રાહમેં મૌલાકી યું થા.